

فرصت مناسب برای «کوچه زاپتی‌ها»

علی‌اکبر تقفی، تهیه‌کننده فیلم «کوچه زاپتی‌ها»: به‌عنوان تهیه‌کننده همواره به‌دنبال یک فرصت مناسب برای اکران درست و باموقع «کوچه زاپتی‌ها» بودم و فکر می‌کنم الان زمان مساعدتری برای اکران فیلم ما بود، چرا که پیش‌تر امکان داشت با توجه به شرایط و ملاحظات، این فیلم، لایه‌های آثار کمدی کم شود./صبا

ر خداد

عذر خواهی ونیتی فر
به‌خاطر سانسور پرچم فلسطین

مجله «ونیتی فر» به‌خاطر برداشتن سنجاق سینه فلسطین از روی تصویر گای پیرس، بازیگر استرالیایی، عذر خواهی کرد. به گزارش مهر به نقل از نیوزویک، گای پیرس، بازیگر استرالیایی، برای نسخه فرانسوی مجله ونیتی فر، به‌عنوان یکی از چهره‌های مهمان جشنواره فیلم کن، عکس گرفت. پیرس درحالی‌که روی یک صندلی نشسته بود رو به دوربین لبخند زد. این در حالی بود که روی یقه چپ کت او سنجاق سینه پرچم فلسطین جای داشت و وی دستبندی بافته شده با رنگ‌های فلسطینی را روی مچ دست خود بسته بود، اما زمانی‌که این عکس در وب سایت ونیتی فر فرانسه و حساب رسمی اینستاگرام آن به اشتراک گذاشته شد، خبری از این عناصر که نشان‌دهنده حمایت این بازیگر از مردم فلسطین بود وجود نداشت.

یک سایت فرانسوی در توئیتر نوشت: مجله معروف ونیتی فر، عکس بازیگر و موسیقیدان، گای پیرس را که در جشنواره فیلم کن به نشانه همبستگی با فلسطین سنجاق سینه زده بود فوتشاپ کرد، اما فراموش کردند دستبند را که به رنگ‌های فلسطینی بود فوتشاپ کنند. این پیام که به انگلیسی هم ترجمه شده بود به سرعت منتشر شد و خشم کاربران شبکه‌های اجتماعی را برانگیخت. ونیتی فر بعداً وب‌سایت خود را به‌روز کرد تا عکس و ویرایش شده را با عکس اصلی جایگزین کند. زبر پرتره پیرس نوشته شده: پیش‌تر نسخه قبلی این تصویر در سایت قرار داده شده بود، اما نسخه اصلی این است و ما مصیبت‌ها عذر خواهی می‌کنیم.چهره‌های مشهور از زمانی که رژیم صهیونیستی، حدود ۸ماه پیش، حمله نظامی بی‌امان خود را به غزه آغاز کرد، در روز یکشنبه ۱۵ خرداد، دوشنبه و سه‌شنبه هفته آینده ۱۴ و کیت بلاشت با پوشیدن لباسی که یادآور پرچم فلسطین بود و بلاحدید با پوشیدن لباسی با پارچه چغپه فلسطینی از جمله این چهره‌ها در جشنواره کن امسال بودند. به گزارش آسوشیتدپرس، حمله بی‌سابقه رژیم صهیونیستی به خاک فلسطین، نزدیک به ۳۶هزار نفر را در غزه به شهادت رسانده و صدها هزار نفر را آواره کرده است.

ر خداد

تعطیلی سینماها در هفته آینده

سینماهای سراسر کشور به مناسبت تعطیلات نیمه‌خراد، برای ۲ روز تعطیل می‌شوند. بر همین اساس، سینماهای کشور به مناسبت فرارسیدن سالگرد رحلت امام خمینی (ره) و نیز قیام ۱۵ خرداد، دوشنبه و سه‌شنبه هفته آینده ۱۴ و ۱۵ خردادماه تعطیل خواهند بود. فعالیت سینماها تا پایان شب یکشنبه ۱۳ خردادماه برقرار است و پس از آن، نخستین سانس‌ها، از ۱۱ صبح روز چهارشنبه ۱۶ خرداد آغاز می‌شود. هم‌اکنون فیلم‌های تگزاس ۳، قلیک، مست عشق، تمساح خونی، سال گربه، نیلگون، تساوان، بی‌بدن، آسمان غرب، آپاراتچی، ایلیا جست‌وجوی قهرمان و نوروز روی پرده است، با توجه به اکران تگزاس ۳ از امروز و تداوم استقبال از چند فیلم، انتظار می‌رود که سینماها برای آخر هفته، گیشه بسیار خوبی را تجربه کنند.

تلویزیون

«ژن جنایت» به صدا و سیما می آید

سریال «ژن جنایت» با گویندگی ۴۰ نفر از گویندگان گفتار فیلم در واحد دوبلاژ اداره کل تامین و رسانه بین‌الملل سیما دوبله شد. سریال «ژن جنایت» در گونه اکشن، جنایی و درام محصول برزیل در سال ۲۰۲۲ قرار است از شبکه تماشا پخش شود.

مدیر دوبلاژ این سریال مهسا عرفانی و صدابرداری آن به عهده سهیل عابدی است. این سریال درباره گروهی از مأموران فدرال است که تلاش می‌کنند برای حل پرونده حمله به مرکز پلیس و همچنین یک سرقت بزرگ و بی‌سابقه با یکدیگر همکاری کنند. در جریان تحقیقات این پرونده مشخص می‌شود که یکی از افسران پلیس که به عنوان مأمور مخفی در تشکیلات خلاقکاران حضور داشته اقدام به سوءاستفاده از موقعیت خویش کرده و در ازای گرفتن پول به‌خلاقکاران اطلاعات محرمانه را فروخته است. در انتهای مجموعه این شخص شناسایی و دستگیر می‌شود.

فیلمنامه‌نویس‌ها دستمزد مناسبی ندارند

علیرضا افخمی، نویسنده و کارگردان: یکی از دلایلی که فیلمنامه‌نویس‌ها مجبور هستند به سرعت کار کنند و حتی گاهی امضای خود را پای کارهای ضعیف بزنند همین است که دستمزد مناسبی ندارند. به همین منوال کیفیت کارها هم پایین می‌آید. /ایرنا

بیدن

بیدن اقتباسی از پرونده آرمان نیست

گفتگو با مرتضی علیزاده، کارگردان فیلم «بیدن»

<div><div> </div>ناصر احدی</div>	<div><div> </div>گفت‌و گو</div>
روزنامه‌نگار	
<p>حضور «بیدن»، نخستین فیلم بلند مرتضی علیزاده در جشنواره سال گذشته با سروصدای زیادی همراه</p>	

بود. سازندگان این فیلم معتقد بودند که فیلم‌شان لایق حضور در بخش مسابقه سینمای ایران است، اما مسئولان جشنواره «بیدن» را مناسب بخش «نگاه نو» که مختص فیلم‌اولی‌هاست، تشخیص دادند. در

نهایت، بخشی از بر خوردهای احساسی با فیلم پس از نمایش آن در جشنواره و مشخص شدن عیارش تعدیل

چطور به سینما علاقه‌مند شدی

و ساخت فیلم کوتاه را تجربه کردی و به نخستین فیلم بلندت رسیدی؟

در دانشگاه به ادبیات، قصه، رمان و مسائل هنری علاقه خاصی پیدا کردم. در دوره دانشجویی تمام‌رمان‌ها و کتاب‌های داستان را می‌خواندم؛ یعنی چیزی نبود که منتشر شود و نخوانم. جدا از این، در دانشگاه گعده‌های کتابخوانی داشتیم که با بقیه دانشجویان می‌نشستم و درباره کتاب‌هایی که خوانده بودیم صحبت می‌کردیم. کم‌کم رفتم سمت اینکه سینما را به‌صورت جدی‌تر دنبال کنم. آموزشگاه‌های مختلفی برای یادگرفتن اصول سینما رفتم و مطالعات سینمایی زیادی داشتم. این باعث شد که در این مسیر بیتم و چون آدم عمل‌گرای هستم، خواستم بینم ساخت فیلم به چه نحوی است و شروع به ساخت فیلم کوتاه کردم. تا قبل از فیلم کوتاه «خوانا بنویسید»، ۷ کار کوتاه ساختم. درواقع سالی یک فیلم کوتاه می‌ساختم که آخرین فیلم کوتاه‌کاره خودم ساختم. در زمان اوج نوشتنم، قبل از کرونا، یک فیلم سینمایی نوشتم که مصوب شد و قرار بود در سازمان اوج تولید شود که متأسفانه خورد به کرونا و وقفه‌ای در آن افتاد و بعد خود هم سرد شد و نمی‌دانم سازمان اوج می‌خواهد بعداً آن را بسازد یا نه. این کلیتی بود که تا قبل از فیلم «بیدن» طی کردم.

در آموزشگاه چه دوره‌های سینمایی‌ای را گذرانده‌ای؟

دوره تصویربرداری آقای حسین جعفریان، فیلمبردار «درباره‌الی» را گذراندم. در دوره فیلمنامه‌نویسی آقای سیدسعید رحمانی، نویسنده سریال‌های «گمشته» و «وفا» شرکت کردم. دوره‌های هنری را هم گذراندم؛ مثلاً در شیراز دوره نقاشی رفتم. هر چیزی هم که به یاد دارم حاصل این کلاس‌ها و مطالعات خودم بوده است.

در این مدت خیلی صحبت شده

که این فیلم بر اساس پرونده مشهور غزاله و آرمان است، اما خودت هم مصاحبه کردی و گفتی نه، پرونده‌های مشابه این پرونده زیاد است و فیلم ما ربطی به این پرونده ندارد. در این باره هم توضیح می‌دهی که آیا پرونده خاصی مبنای کار شما بوده یا «بیدن» معدلی از پرونده‌های مشابه است؟
یک توضیح اولیه بدهم. پرونده‌های جنایی را که بررسی می‌کنید، در مجموع به یکسری رفتارهای مشابه می‌رسید، چه از سمت دستگاه قضا و چگونگی رسیدگی به یک پرونده که روندی ثابت است و تغییرناپذیر و چه از سمت رفتار مجرم‌شانسانه مجرمان که در آنها هنر جمعیت زیادی وجود دارد. مثالی بزنم؛ در روانشناسی می‌گوییم ۳۰-۲۰ آتیپ شخصیتی داریم که این ۸میلیارد نفر جمعیت زمین با تقریب در این دسته‌ها می‌گنجند. حالا در رفتارهای

جرم‌شناسانه هم مشابهت‌هایی وجود دارد که نمی‌شود گفت این رفتار فقط خاص فلان پرونده است و در پرونده‌های دیگر وجود ندارد و هر فیلمی که راجع به این رفتار ساخته شود، فقط به آن پرونده اشاره دارد. توضیح ثانویه هم این است که اصولاً رسانه به مسئله‌ای که شما عنوان کردید، دامن می‌زند. رسانه برای مدت زمانی طولانی به پرونده‌ای پرداخته و ذهن‌ها به آن پرونده نزدیک شده است؛ مثلاً وقتی صحبت از پرونده‌های جنایی می‌شود، یکی از پرونده‌هایی که به ذهن می‌آید، خفاش شب و دیگری بیجه است. ما فقط گفتیم پرونده جنایی، اما چون این پرونده‌ها شهرت بیشتری دارند، فوراً به ذهن می‌آیند. اینکه رسانه‌ها و مردم فیلم ما را به پرونده خاصی ربط می‌دهند به این دلیل

در هالیوود سالانه تعدادی فیلم، سریال و مستند بر اساس پرونده‌های جنایی واقعی ساخته می‌شود. اما در سینما ما نمی‌شود به‌راحتی سراغ این پرونده‌ها رفت.

درست است. قسمتی از این مسئله برمی‌گردد به اینکه اگر شما بخواهید سمت این مسائل بروید، موضوع فرآقده‌ای می‌شود و دیگر فقط وزارت ارشاد نظر نمی‌دهد؛ مثلاً اگر شما بخواهید در ایران درباره یک پلیس فیلم

باز بگردان اصلی فیلم، الاز

شاکر دوست، سروش صحت، گلاره عباسی
و نوید پورفرج، همگی حرفه‌ای هستند.
همکاری با آنها چطور بود؟

خیلی حرفه‌ای بودند و هیچ چالشی نداشتیم. سرشار از ایده‌هایی در راستای فیلم بودند و ارتباط خیلی خوبی با هم داشتیم. جدا از اینکه با هم چالش نداشتیم، از شدت همدلی‌شان تعجب می‌کردم که چقدر حرفه‌ای و همدل هستند.

فیلم شما هنوز در اواخر تولید بود که بعضی از رسانه‌ها به آن حمله کردند. فکر می‌کنی دلیل حمله به فیلمی که هنوز دیده نشده، چه بود؟
قاعدتاً قوه قضاییه فیلمنامه شما را خوانده و تذکرات لازم را داده بود. برای خود من هم سؤال است؛ چون وقتی فیلمی پروانه ساخت می‌گیرد، خصوصاً در این شرایط، حتماً مراحلش را طی کرده است. وقتی داری فیلمی می‌سازی که قسمت‌هایی از آن به قوه قضاییه و نیروی انتظامی مربوط است، آنها هم نظرات خودشان را دارند، اما اینکه یک رسانه خاص بیاید و ندیده فیلم را بگوید، من می‌گویم ای کاش حداقل حرمت قلم را نگه می‌داشتند. می‌خواستند مرا بزنند. «بیدن» را بزنند، ایراد ندارد، ولی اینکه بدون دیدن فیلم این چیزها را نوشتند، به‌نظرم از جوانمردی خارج است. نمی‌دانم با چه قصد و نیتی می‌خواستند ما را اواخر تولید دچار مشکل کنند. نمی‌دانم چرا علیه یک فیلم اجتماعی این‌قدر موضع‌گیری کردند. ما که همه چیزمان شفاف بوده است. نمی‌دانم چه قصد و نیتی است که سینمای اجتماعی را به حاشیه و پر تگاه ببرند؛ حتی ندیده. ای کاش مدتی درباره پرونده‌های مختلف جنایی انجام دادیم که مخنومه شده با هنوز مفتوح هستند و جلسات دادگاه‌شان در حال برگزاری است. این رفت‌وآمدها، حدود پنج ماه طول کشید که طرح «بیدن» را باهم کامل کردیم و در نهایت فیلمنامه را آقای دانشی تکمیل کرد و فرستادیم برای شورای پروانه ساخت. هر چه هم این همکاری جلو‌تر رفت، دیدیم نقاط اشتراک‌زادی داریم، چه از لحاظ قصه‌گویی و چه از لحاظ دیدمان به وقایع جنایی.
شود.

گلاره عباسی در صحنی از فیلم «بیدن»

گلاره عباسی در صحنی از فیلم «بیدن»

چهارشنبه ۹ خرداد۱۴۰۳—شماره ۹۱۱۱

صفحه‌آرا: محمدرضا محمدی‌ناش

صحنه

«هرگ با طعم نسکافه»

در نوفل لوشاتو

نمایش «هرگ با طعم نسکافه» به نویسندگی و کارگردانی بابک صحرایی، ۱۶ اردیبهشت، از ساعت ۱۹:۳۰ در عمارت نوفل لوشاتو روی صحنه می‌رود. «هرگ با طعم نسکافه»، نمایشی ۶ پرده‌ای است که با استفاده از کلیدواژه‌های مهم زندگی به روایت برش‌های دراماتیک در زمان حال، دهه ۳۰ و صد سال گذشته می‌پردازد. از نکات جالب توجه این اجرا حضور پررنگ موسیقی است.

بهنام شرفی، نیکی مظفری، گلناز عباسی، بهراد محمدی، روشنگ رضایی‌مهر و بابک صحرایی بازیگرانی هستند که در این اثر به ایفای نقش پرداخته‌اند. محمدرضا عیوضی و مسعود امامی نیز به‌عنوان خواننده‌بازیگر در این اجرا حضور دارند.

پلان

لینچ: چیزی در راه است

دیوید لینچ، فیلمساز مشهور با یک پیام ویدئویی پر رمز و راز خبر داد که چیزی در راه است. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از ددلاین، لینچ در شبکه‌های اجتماعی با پیامی مرموز گفت که ۵ ژوئن چیزی از راه می‌رسد.

وی به‌دنبال کنندگان خود گفت: خانم‌ها و آقایان، چیزی در راه است و ۵ ژوئن خواهد آمد.

لینچ گفت منظورش از این پیام چیست، اما اوایل امسال گفت بود امیدوار است برای یک پروژه انیمیشن جامی پیدا کند. وی نوشتن فیلمنامه انیمیشن «دنیای اسنوت‌ها» را

۲ دهه پیش با کارولین تامپسون، همکار سابق تیم پرتون و نویسنده «خانواده آدامز» و «دوار دست‌چیجی» آغاز کرد و امیدوار است این فیلم انیمیشن را بسازد.

لینچ که داستان این انیمیشن را به نوعی یک داستان قدیمی خوانده و گفته است با انیمیشن‌های امروز که بیشتر به

جوک‌های سطحی پهلو می‌زنند، فرق دارد، چندی پیش گفته بود این پروژه را به تفلیکس ارائه داد، اما آنها آن را رد کردند.

مستند

کتابیون به روایت کتابیون

روی میز تدوین

مستند «کتابیون به روایت کتابیون» به کارگردانی حمیدرضا سنگیان و تهیه‌کنندگی مشترک‌السا فیروز‌آذر و محمدحسین حسینی روی میز تدوین قرار گرفت. به گزارش ایلنا، محمدرضا سنگیان پیش از این نیز با کتابیون امیرابراهیمی در فیلم «نابازیگر» و فیلم کوتاه «همه‌چیز در معرض فروش» در سمت کارگردان و بازیگر همکاری داشته و این بار با رویکرد پرداختن به جایگاه و نقش‌زن در سینمای ایران سراغ تولید مستندی از زندگی این بازیگر پیشکسوت سینمای ایران رفته است. کتابیون امیرابراهیمی از سال ۱۳۴۲ تا ۱۳۵۳ در نزدیک به ۵۰ فیلم به ایفای نقش پرداخته است. او سابقه همکاری با کارگردان‌هایی چون علی حاتمی، داروش مهرجویی، ایرج قادری، ساسانعلی، خاچیکیان، فریدون گله، محمدعلی فردین، ناصر ملک‌مطیعی، امیر شروان و نصرت‌الله وحدت را در کارنامه دارد. او که ۴ سال پیش از انقلاب ۵۷از فعالیت در حرفه بازیگری کناره‌گیری کرده بود و در فرانسه به سر می‌برد، با انقلاب اسلامی به ایران بازگشت، اما پس از ۲۷ سال در ۶۳سالگی توانست امکان فعالیت دوباره در سینمای ایران را پیدا کند.